

อนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร
ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา

มีความปรารถนาที่จะทำอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ขอบข่ายด้านบุคคล

อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ 2

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

- อนุสัญญานี้จักใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่ตั้งบังคับจัดเก็บในนามของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐหรือในนามขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของแต่ละรัฐ โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ
- ภาษีที่พึงจ่ายที่ตั้งบังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบทั้งหลายของเงินได้ รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์ ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้
- ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอนุสัญญานี้ใช้บังคับได้แก่

(ก) ในประเทศศรีลังกา

ภาษีเงินได้ รวมทั้งภาษีเงินได้ที่เก็บจากยอดขายของวิสาหกิจที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งเกรทเทอร์โคลัมโบ (the Greater Colombo Economic Commission)

(ต่อไปในนี้จะเรียกว่า "ภาษีศรีลังกา")

(ข) ในประเทศไทย

(1) ภาษีเงินได้ และ

(2) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")

4. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่ภาษีใดๆ ที่เก็บจากเงินได้ที่มัลักษณะเหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญ ซึ่งบังคับจัดเก็บภายหลังจากวันที่ได้ลงนามในอนุสัญญานี้เป็นการเพิ่มเติม หรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแจ้งให้ทราบแก่กันและกันถึงความเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่สำคัญ ซึ่งมีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

ข้อ 3

บทนิยามทั่วไป

1. ในอนุสัญญานี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดให้เป็นอย่างอื่น

(ก) คำว่า "ประเทศศรีลังกา" หมายถึงสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังการวมถึงพื้นที่ใดๆ ที่อยู่นอกทะเลอาณาเขตของประเทศศรีลังกา ซึ่งตามกฎหมายระหว่างประเทศกำหนดไว้หรืออาจจะกำหนดไว้ภายหลังในกฎหมายของประเทศศรีลังกาในส่วนที่เกี่ยวกับไหล่ทวีปให้เป็นพื้นที่ซึ่งประเทศศรีลังกาอาจใช้สิทธิในส่วนที่เกี่ยวกับน่านน้ำ พื้นดินท้องทะเล และดินใต้ผิวดิน และทรัพยากรธรรมชาติภายในพื้นที่นั้นๆ ได้

(ข) คำว่า "ประเทศไทย" หมายถึงราชอาณาจักรไทยและรวมถึงพื้นที่ใดๆ ซึ่งประชิดกับน่านน้ำอาณาเขตของราชอาณาจักรไทยซึ่งตามกฎหมายไทย และตามกฎหมายระหว่างประเทศกำหนดไว้หรืออาจจะกำหนดไว้ภายหลังให้เป็นพื้นที่ซึ่งราชอาณาจักรไทยอาจใช้สิทธิในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน และทรัพยากรธรรมชาติของตนภายในพื้นที่นั้นๆ ได้

(ค) คำว่า "รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึงประเทศศรีลังกาหรือประเทศไทย แล้วแต่บริบทจะกำหนด

(ง) คำว่า "บุคคล" รวมถึง บุคคลธรรมดา กองมรดก บริษัท และคณะบุคคลอื่นใดซึ่งถือว่าเป็นหน่วยเพื่อประโยชน์ในทางภาษี

(จ) คำว่า "บริษัท" หมายถึง นิติบุคคล หรือหน่วยใดๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคลเพื่อประโยชน์ในทางภาษี

(ฉ) คำว่า "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง" หมายถึง วิสาหกิจที่ดำเนินการ โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจที่ดำเนินการ โดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ตามลำดับ

(ซ) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งใดๆ โดยเรือหรืออากาศยานที่ดำเนินการโดย วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้น ในกรณีที่เรือหรืออากาศยานนั้นดำเนินการระหว่างสถานที่ต่างๆ ในรัฐผู้ทำ สัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น

(ซ) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง

(1) บุคคลธรรมดาทั้งหมด ซึ่งมีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

(2) นิติบุคคลทั้งหมด ห้างหุ้นส่วน สมาคม และหน่วยอื่นใดที่ได้รับสถานภาพของตนเช่นว่านั้น ตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

(ณ) คำว่า "ภาษี" หมายถึง ภาษีศรัลลังกาหรือภาษีไทย แล้วแต่บริบทจะกำหนด

2. ในการใช้บังคับอนุสัญญานี้โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง คำใดๆ ที่มีได้นิยามไว้ในที่นั้นให้คำนั้นมีความหมายซึ่งคำ นั้นมีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นเกี่ยวกับภาษีที่อนุสัญญานี้ใช้บังคับ เว้นแต่บริบทจะกำหนดให้เป็นอย่างอื่น

ข้อ 4

ผู้มีถิ่นที่อยู่

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" หมายถึง บุคคลใดซึ่งตาม กฎหมายของรัฐนั้นมิมีหน้าที่เสียภาษีในรัฐนั้น โดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานจดทะเบียนบริษัท สถานจัดการ หรือโดยเกณฑ์อื่นใดในลักษณะเดียวกัน

2. ถ้าโดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 ของข้อนี้ บุคคลธรรมดาคนใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง รัฐ จะวินิจฉัยสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

(ก) ให้ถือว่าบุคคลธรรมดาที่มีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญารัฐใด เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ถ้าบุคคลธรรมดา มีที่อยู่ถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัว และทาง เศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางผลประโยชน์อันสำคัญ)

(ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเป็นที่ตั้งศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญของบุคคลธรรมดาได้ก็ ดีหรือถ้าไม่มีที่อยู่ถาวรของบุคคลธรรมดาอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐก็ดี ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐ ผู้ทำสัญญาที่ตนมีที่อยู่เป็นปกติ

(ค) ถ้าบุคคลธรรมดาที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ หรือไม่มีอยู่เลยในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนเป็นคนชาติ

(ง) ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ หรือมิได้เป็นคนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

3. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 ของข้อนี้ บุคคลซึ่งมิใช่บุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ 5

สถานประกอบการถาวร

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึงสถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

2. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" โดยเฉพาะจะรวมถึง

(ก) สถานจัดการ

(ข) สาขา

(ค) สำนักงาน

(ง) โรงงาน

(จ) โรงช่าง และ

(ฉ) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นๆ ที่ใช้ในการขุดทรัพยากรธรรมชาติ

3. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ในทำนองเดียวกันให้รวมถึง

(ก) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้างโครงการประกอบหรือโครงการติดตั้งแต่เฉพาะในกรณีซึ่งที่ตั้งโครงการหรือกิจกรรมได้มีติดต่อกันในช่วงระยะเวลาเกินกว่า 183 วัน

(ข) การจัดให้มีการบริการ รวมทั้งบริการให้คำปรึกษาโดยวิสาหกิจผ่านทางลูกจ้างหรือบุคคลอื่นที่ว่าจ้างโดยวิสาหกิจเพื่อความมุ่งประสงค์เช่นว่านั้น แต่เฉพาะในกรณีที่กิจกรรมในลักษณะนั้นได้มีอยู่ในประเทศนั้น (สำหรับโครงการอย่างเดียวกันหรือเกี่ยวเนื่องกัน) ในระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมกันแล้วเกินกว่า 183 วัน ภายในระยะเวลา 12 เดือน

4. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" มิให้ถือว่ารวมถึง

(ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือจัดแสดงสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น

(ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือจัดแสดง

(ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของของหรือสินค้า ซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์แห่งการแปรรูปโดยอีกวิสาหกิจหนึ่ง

(ง) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่งของหรือสินค้าหรือเพื่อรวบรวมข้อเสนอเทศให้กับวิสาหกิจนั้น

(จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมอื่นใด ซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือการสนับสนุนให้กับวิสาหกิจนั้น

(ฉ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อดำเนินกิจกรรมที่กล่าวมาแล้วในอนุวรรค (ก) ถึง (จ) รวมกัน โดยมีเงื่อนไขว่ากิจกรรมทั้งหมดอันมีผลจากการรวมกันดังกล่าวของสถานธุรกิจประจำนั้นมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือสนับสนุน

5. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้อยู่ ณ กรณีที่บุคคลนอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค 7 ของข้อนี้ได้กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมใดๆ ซึ่งบุคคลนั้นได้กระทำเพื่อวิสาหกิจนั้น ถ้าบุคคลดังกล่าว

(ก) มีและใช้อย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกซึ่งอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้น เว้นแต่กิจกรรมต่างๆ ของบุคคลนั้นจำกัดอยู่แต่เฉพาะเพียงการซื้อของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจนั้น หรือ

(ข) ได้เก็บรักษาอย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกซึ่งมูลภัณฑ์ของของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้นหรือวิสาหกิจอื่นซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจหรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น และดำเนินการตามคำสั่งซื้อหรือส่งมอบในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ หรือ

(ค) จัดหาอย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้นหรือเพื่อวิสาหกิจและวิสาหกิจอื่นๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจหรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

6. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ วิสาหกิจประกันภัยของรัฐหนึ่งยกเว้นในกรณีของการรับประกันภัยต่อ จะถือว่ามิสถานประกอบการถาวรอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่ง ถ้าวิสาหกิจนั้นเรียกเก็บเบี้ยประกันในอาณาเขตของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือประกันการเสี่ยงภัยที่มีอยู่ ณ ที่นั้น โดยผ่านทางบุคคลนอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค 7

7. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่ว่าว่ามีสถานประกอบการถาวรอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพียงเพราะว่าได้ประกอบธุรกิจของรัฐนั้น โดยผ่านทางนายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีกิจกรรมที่ตัวแทนเช่นว่านั้นได้กระทำทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในนามของวิสาหกิจนั้น จะไม่ว่าว่าเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรคนี้ ถ้าเป็นที่ปรากฏว่าการติดต่อระหว่างตัวแทนและวิสาหกิจมิได้กระทำภายใต้เงื่อนไขของการประกอบการที่เป็นอิสระระหว่างกัน

8. ข้อเท็จจริงที่ว่า บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ควบคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของอีกบริษัทหนึ่ง

ข้อ 11

ดอกเบีย

1. ดอกเบียที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่ง นั้น

2. อย่างไรก็ตาม ดอกเบียเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งดอกเบียนั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากดอกเบียและเป็นบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน :

(ก) ร้อยละ 10 ของจำนวนดอกเบียทั้งหมด ถ้าดอกเบียนั้นได้รับโดยสถาบันการเงิน (รวมทั้งบริษัทประกันภัย) และ

(ข) ร้อยละ 25 ของจำนวนดอกเบียทั้งสิ้นในกรณีอื่นๆ ทั้งปวง

3. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 2 อยู่ ดอกเบียที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะได้รับการยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรคนี้ คำว่า "รัฐบาล" หมายถึง

(ก) ในกรณีของประเทศศรีลังกา รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกาและให้รวมถึง :

1. ธนาคารกลางแห่งประเทศศรีลังกา

2. องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

3. ตัวแทน หรือองค์การใดๆ (รวมทั้งสถาบันการเงิน) ที่รัฐบาลหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้นเป็นเจ้าของทั้งหมด ซึ่งอาจตกลงเป็นคราวๆ ไประหว่างรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

(ข) ในกรณีของประเทศไทยรัฐบาลแห่งประเทศไทย และให้รวมถึง

1. ธนาคารแห่งประเทศไทย

2. องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และ

3. สถาบันต่างๆ ซึ่งรัฐบาลแห่งประเทศไทยหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นใดเป็นเจ้าของทุนทั้งหมด ซึ่งอาจตกลงเป็นคราวๆ ไประหว่างรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

4. คำว่า "ดอกเบี้ย" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึงเงินได้จากสิทธิเรียกร้องหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนองหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่ และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล และเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้รวมทั้งค่าพรีเมียมและรางวัลอันคิดพันอยู่กับหลักทรัพย์ พันธบัตรหรือหุ้นกู้ดังกล่าว รวมทั้งเงินได้ซึ่งมีลักษณะทำนองเดียวกับเงินได้จากการให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น เบี้ยปรับสำหรับการจ่ายที่เกินกำหนดจะไม่ถือว่าเป็นดอกเบี้ยตามความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

5. บทบัญญัติของวรรค 1, 2 และ 3 ของข้อนี้จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากดอกเบี้ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น และสิทธิเรียกร้องหนี้ส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องกับ (ก) สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้นหรือกับ (ข) กิจกรรมธุรกิจที่กล่าวไว้ในข้อ (ค) ของวรรค 1 ของข้อ 7 ในกรณีเช่นนั้นให้ใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี

6. ดอกเบี้ยจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งถ้าผู้จ่ายคือรัฐนั้นเอง ส่วนราชการองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตามในกรณีที่บุคคลที่จ่ายดอกเบี้ย ไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งอันก่อให้เกิดหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยขึ้นและดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น ดอกเบี้ยดังกล่าวจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญา ซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำวันนั้นตั้งอยู่

7. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของที่ได้รับประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสองและบุคคลอื่นๆ ดอกเบี้ยที่จ่ายนั้นเมื่อคำนึงสิทธิเรียกร้องหนี้อันเป็นมูลแห่งการจ่ายดอกเบี้ย แล้วมีจำนวนเกินกว่าจำนวนซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของที่ได้รับประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านั้นบทบัญญัติของ

ข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระจะยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญา

ข้อ 12

ค่าสิทธิ

1. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. อย่างไรก็ตามค่าสิทธิเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากค่าสิทธิ ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น
3. คำว่า "ค่าสิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง การจ่ายไม่ว่าชนิดใดๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ สิทธิในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์หรือเทปที่ใช้สำหรับโทรศัพท์หรือการกระจายเสียง สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรลับ หรือกรรมวิธีลับ หรือเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือทางวิทยาศาสตร์หรือเพื่อข้อสนเทศเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรมหรือทางวิทยาศาสตร์
4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้ จะไม่ใช่บังคับถ้าเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐนั้นและสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวกับค่าสิทธิที่จ่ายนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับ (ก) สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้นหรือกับ (ข) กิจกรรมธุรกิจที่กล่าวไว้ในข้อ (ค) ของวรรค 1 ของข้อ 7 ในกรณีเช่นนั้นให้ใช้บทบัญญัติของข้อ 7 หรือข้อ 14 บังคับแล้วแต่กรณี
5. จะถือว่าค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือรัฐนั้นเอง องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่บุคคลผู้จ่ายค่าสิทธิไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งอันก่อให้เกิดพันธกรณีที่ต้องจ่ายค่าสิทธินั้น และค่าสิทธินั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่
6. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่าย และเจ้าของผู้ได้รับประโยชน์หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น ค่าสิทธิที่จ่ายนั้นเมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิหรือข้อสนเทศอันเป็นมูลแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผู้ได้รับประโยชน์หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะแก่เงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้นส่วนเกินของเงินที่ชำระจะยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วย

ข้อ 13

ผลได้จากทุน

1. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ได้รับจากการจำหน่ายของสังหาริมทรัพย์ ที่กล่าวไว้ในข้อ 6 และตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. ผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการวิชาชีพรวมทั้งผลได้จากกิจการจำหน่ายสถานประกอบการถาวร เช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำ เช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
3. ผลได้ที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายเรือหรืออากาศยานที่ดำเนินการในการจราจรระหว่างประเทศหรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับเรือหรืออากาศยานเช่นว่านั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
4. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ใดๆ นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในวรรค 1, 2 และ 3 ของข้อนี้จะไม่เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จำหน่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ไม่มีข้อความใดในวรรคนี้จะป้องกันรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่งจากการเก็บภาษีผลได้หรือเงินได้จากการขายหรือโอนหุ้นหรือหลักทรัพย์อื่นๆ
5. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ คำว่า "การจำหน่าย" จะมีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญานั้นเกี่ยวกับภาษีที่กล่าวถึง ในกรณีใดก็ตามความหมายของคำนี้ให้รวมถึงการขาย การแลกเปลี่ยน การโอน หรือการปลดปล่อยทรัพย์สิน หรือการระงับสิทธิใดๆ อันเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นหรือการถือสิทธิบังคับขอเก็บทรัพย์สินนั้นตามกฎหมายใดๆ ที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ

ข้อ 14

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

1. เงินได้ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่เป็นอิสระจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น ยกเว้นในกรณีต่อไปนี้เงินได้เช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
  - (ก) ถ้าผู้มีถิ่นที่อยู่นั้นมีฐานประกอบการประจำอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาซึ่งรวมกันแล้วเป็นจำนวนหรือเกินกว่า 183 วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนเพื่อความมุ่งประสงค์ในการกระทำการกิจกรรมของตน ในกรณีนั้น เงินได้ที่ถือว่าเป็นของฐานประกอบการประจำนั้นอาจเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ

(ข) ถ้าการอยู่ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาซึ่งรวมกันแล้วเป็นจำนวนหรือเกินกว่า 183 วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือน ในกรณีนั้นเงินได้ที่ได้รับจากการกระทำกิจกรรมของตนในรัฐอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ

(ค) ถ้าค่าตอบแทนที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญานั้นได้รับจากการประกอบกิจกรรมของตนไปรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้จ่ายโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญานั้น ในกรณีนั้นค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้นในรัฐนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้รวมถึงโดยเฉพาะกิจกรรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์ วรรณคดี ศิลปะการศึกษาหรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ ทันตแพทย์ ทนายความ วิศวกร สถาปนิก และนักบัญชี

ข้อ 15

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

1. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 16, 18 และ 19 เงินเดือน ค่าจ้างและค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงาน จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้ามีการจ้างงานเช่นนั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

2. แม้จะมีบทบัญญัติแห่งวรรค 1 ของข้อนี้อยู่ ค่าตอบแทนที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกถ้า :

(ก) ผู้รับอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา ซึ่งรวมกันแล้วไม่เกิน 183 วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือน และ

(ข) ค่าตอบแทนที่จ่ายโดยหรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่ง และ

(ค) ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำซึ่งนายจ้างมีอยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่ง

3. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ ค่าตอบแทนที่ได้รับส่วนที่เกี่ยวกับการทำงานในเรือหรืออากาศยานที่ดำเนินการจราจรระหว่างประเทศโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

ข้อ 16

ค่าป่วยการของกรรมการ

1. ค่าป่วยการของกรรมการและจำนวนเงินที่ชำระอย่างอื่นอันคล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัทหรือองค์การอื่นใดที่คล้ายคลึงกันของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น
2. เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งบริหารระดับสูงของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 17

นักแสดงและนักกีฬา

1. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 14 และ 15 เงินได้ที่นักแสดงสาธารณะ อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ ศิลปิน วิทยุหรือโทรทัศน์ และนักดนตรีได้รับและที่นักกีฬาได้รับจากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งได้มีการแสดงกิจกรรมเหล่านั้น
2. ในกรณีที่เงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬาในฐานะเช่นว่านั้นมิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬาเองแต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่นเงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งกิจกรรมของนักแสดงหรือนักกีฬาได้กระทำอยู่โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 7, 14 และ 15
3. โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 7 ในกรณีที่กิจกรรมที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ได้จัดให้มีขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง กำไรซึ่งวิสาหกิจเช่นว่านั้นได้รับจากการจัดให้มีกิจกรรมเหล่านั้นขึ้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก เว้นแต่วิสาหกิจนั้นได้รับการอุดหนุนทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเกี่ยวกับการจัดให้มีกิจกรรมเช่นว่านั้นขึ้น
4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้จะไม่ใช่บังคับแก่ค่าตอบแทนหรือกำไร เงินเดือน ค่าจ้างและเงินได้ที่คล้ายคลึงกันซึ่งนักแสดงสาธารณะหรือนักกีฬาได้รับจากกิจกรรมที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งถ้าการมาเยือนรัฐผู้ทำสัญญานั้นได้รับการอุดหนุนทั้งหมดหรือเป็นส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะของรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
5. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ คำว่า "รัฐบาล" รวมถึงองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

ข้อ 18

เงินบำนาญ

ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งวรรค 2 ของข้อ 19 เงินบำนาญและค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกันที่จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งสำหรับการทำงานในอดีตอาจเก็บภาษีได้ในรัฐนั้น

ข้อ 19

งานรัฐบาล

1. (ก) ค่าตอบแทน นอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ให้แก่บุคคลธรรมดา ในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐบาลนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

(ข) อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนเช่นว่านั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าบริการนั้นได้มี ขึ้นในรัฐนั้น และบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ผู้ซึ่ง

(1) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ

(2) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการนั้น

2. (ก) เงินบำนาญใดๆ ที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ให้แก่ บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่ให้แก่รัฐบาลนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

(ข) อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญเช่นว่านั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าบุคคลธรรมดา เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และเป็นคนชาติของรัฐนั้น

3. บทบัญญัติของข้อ 15, 16 และ 18 จะใช้บังคับแก่ค่าตอบแทนและเงินบำนาญในส่วนที่เกี่ยวกับธุรกิจที่ดำเนินการ โดยรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ คำว่า "รัฐบาล" ให้รวมถึงองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐ หนึ่ง

ข้อ 20

ศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย

1. บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง โดยทันทีก่อนหน้าที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐ หนึ่ง และเป็นผู้ซึ่งได้ไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้นตามเชิญของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน หรือสถาบันการ ศึกษาอื่นใดที่คล้ายคลึงกันซึ่งได้รับการรับรองจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น เป็นเวลาไม่เกินสองปี เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสอนหรือการวิจัยหรือทั้งสองประการที่สถาบันการศึกษาเช่นว่านั้น จะได้รับยกเว้นภาษี ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น สำหรับค่าตอบแทนจากการสอนหรือวิจัยเช่นว่านั้น

2. ข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะแก่เงินได้จากการศึกษา ถ้าการวิจัยเช่นว่านั้นได้ดำเนินการโดยบุคคลธรรมดาเพื่อสาธารณ ประโยชน์ และมีไว้เพื่อประโยชน์ของเอกชนหรือบุคคลอื่นใดเป็นสำคัญ

ข้อ 21

นักศึกษาและผู้ฝึกหัดงาน

บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งก่อนหน้าที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในทันทีทันใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีก
รัฐหนึ่งและอาศัยอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก เป็นการชั่วคราวเพียงเฉพาะ

(ก) ในฐานะนักศึกษาในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือ โรงเรียนที่ได้รับการรับรองแล้วในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก
หรือ

(ข) ในฐานะผู้ฝึกงานทางด้านธุรกิจ หรือ

(ค) ในฐานะผู้รับทุนเงินอุดหนุนหรือรางวัลโดยมุ่งประสงค์ในประการสำคัญเพื่อการศึกษาหรือวิจัยองค์
การรัฐบาล การศาสนา การกุศล วิทยาศาสตร์ วรรณคดีหรือการศึกษา

จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ

(1) เงินที่ส่งจากต่างประเทศเพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา การเล่าเรียน การวิจัยหรือการ
ฝึกอบรมของผู้นั่นเอง

(2) ทุน เงินอุดหนุนหรือเงินรางวัล และ

(3) ค่าตอบแทนจากการจ้างงานในรัฐนั้น โดยมีเงื่อนไขว่า ค่าตอบแทนนั้นจะต้องเป็นรายได้ที่จำเป็นและ
สมควรสำหรับการครองชีพและการศึกษาของผู้นั้น

ข้อ 22

เงินได้ซึ่งมิได้ระบุไว้ชัดเจน

บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งมิได้ระบุไว้ชัดเจนในข้อก่อนๆ ของอนุสัญญา
ฉบับนี้อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น

ข้อ 23

การจัดการเก็บภาษีซ้อน

1. กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดจะยังคงใช้บังคับต่อไปในการเก็บภาษีอากรจากเงินได้ในรัฐ
ผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ เว้นแต่ในกรณีที่มีบทบัญญัติไว้ชัดเจนให้เป็นอย่างอื่นในอนุสัญญานี้ในกรณีที่เงินได้ต้องเสียภาษีใน
รัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐก็ให้ได้รับการบรรเทาภาระจากการเก็บภาษีซ้อนตามวรรคต่างๆ ของข้อนี้

2. ภาษีที่ต้องชำระในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้ที่ได้รับจากรัฐนั้นจะยอมให้ใช้เป็นเครดิตต่อภาษีใดๆ ที่ต้องชำระในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้นั้น อย่างไรก็ตาม เครดิตนั้นจะต้องไม่เกินจำนวนภาษีที่ต้องชำระในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐเป็นส่วนใหญ่แล้วก่อนที่จะให้เครดิตตามจำนวนที่เหมาะสมกับรายการเงินได้นั้น
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการยอมให้ใช้เป็นเครดิตในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่ชำระในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้ถือว่ารวมถึงภาษีซึ่งต้องชำระในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่ได้รับลดหย่อนหรือยกเว้นตามกฎหมายส่งเสริมพิเศษ ซึ่งมุ่งหมายที่จะส่งเสริมพัฒนาการทางเศรษฐกิจในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ 24

การไม่เลือกปฏิบัติ

1. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใดหรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดใดเกี่ยวกับการนั้นอันเป็นการนอกเหนือจากหรือเป็นภาระหนักกว่าเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องซึ่งคนชาติของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสภาพการณ์เดียวกัน
2. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใดๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับกำไรที่เป็นของสถานประกอบการถาวรในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นอันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรซึ่งวิสาหกิจของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียในส่วนที่เกี่ยวกับกำไรอย่างเดียวกัน
3. ในข้อนี้คำว่า "ภาษีอากร" หมายถึงภาษีซึ่งอยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้
4. ไม่มีควมใดในข้อนี้ที่จะแปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งรัฐใดที่จะให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งค่าลดหย่อนส่วนบุคคลการผ่อนผันและการหักลดเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษีซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน

ข้อ 25

วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน

1. ในกรณีที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งพิจารณาว่า การกระทำของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐมีผลหรือจะมีผลให้ตนต้องเสียภาษีอากรโดยไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้ บุคคลนั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนมีถิ่นที่อยู่ แม้จะมีทางแก้ไขตามกฎหมายของรัฐเหล่านั้นอยู่แล้วก็ตามกรณีนี้ต้องยื่นภายในสามปีนับจากที่ได้รับแจ้งครั้งแรกถึงการปฏิบัติทางภาษีอันไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้
2. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้น โดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเพื่อการเว้นการเก็บภาษีอันไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้

3. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะพยายามแก้ไขความยุ่งยากหรือข้อสงสัยใดๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญานี้โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวยังอาจปรึกษาหารือกันเพื่อจัดการเก็บภาษีซ้อนในบรรดากรณีที่มีได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้ด้วย
4. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้สัญญาทั้งสองรัฐ อาจติดต่อกันโดยตรงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้มีความตกลงตามความหมายแห่งวรรคก่อนๆ นั้น

ข้อ 26

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การอนุวัติตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้หรือของกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐเกี่ยวกับภาษีอากรที่อยู่ในขอบข่ายแห่งอนุสัญญานี้ ครอบคลุมเท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดกับอนุสัญญานี้ และเพื่อป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากร การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศนี้จะไม่ถูกจำกัดโดยข้อ 1 ข้อสนเทศใดๆ ที่ได้รับโดยรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่งจะถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกันกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายภายในของรัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาลและองค์การฝ่ายบริหาร) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมินหรือการจัดเก็บ การบังคับ หรือการดำเนินคดีในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือการชี้ขาดค่าอุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายแห่งอนุสัญญานี้ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะใช้ข้อสนเทศนั้นเพียงเพื่อจุดประสงค์เช่นนั้นเท่านั้นแต่อาจเปิดเผยข้อสนเทศในกระบวนการพิจารณาในศาลโดยเปิดเผยหรือการวินิจฉัยชี้ขาดของศาล
2. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม มิให้แปลความบทบัญญัติของวรรค 1 เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญาให้
  - (ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยขัดกับกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรัฐผู้ทำสัญญานั้นหรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
  - (ข) ให้ข้อสนเทศอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหาร โดยปกติของรัฐผู้ทำสัญญานั้นหรือของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
  - (ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีทางการค้าหรือข้อสนเทศซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการขัดกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี

ข้อ 27

ตัวแทนทางการทูต และเจ้าหน้าที่กงสุล

ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้จะกระทบกระเทือนต่อเอกสิทธิ์ทางการรัษฎากรของตัวแทนทางการทูต หรือเจ้าหน้าที่กงสุลตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ 28
การเริ่มใช้บังคับ

1. อนุสัญญานี้จะได้รับการสัตยาบันและจะทำการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน ณ กรุงเทพมหานคร โดยเร็วที่สุด
2. อนุสัญญานี้จะเริ่มใช้บังคับเมื่อได้แลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกันแล้วและบทบัญญัติของอนุสัญญามีผลใช้บังคับ

(ก) ในประเทศศรีลังกา

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้สำหรับปีแห่งการประเมินที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนเมษายนถัดจากเดือนที่ได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกันแล้ว

(ข) ในประเทศไทย

(1) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือส่งในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่ได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกันแล้ว

(2) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่นๆ สำหรับปีภาษี หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่ได้มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกันแล้ว

ข้อ 29
การเลิกใช้

อนุสัญญานี้จะยังคงมีผลใช้บังคับตลอดไป แต่รัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่งอาจแจ้งการบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษรโดยทางการทูตต่อรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งได้ในหรือก่อนวันที่ 30 มิถุนายน ในปีปฏิทินใดๆ ที่เริ่มต้นภายหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาห้าปีนับจากวันที่อนุสัญญานี้เริ่มใช้บังคับ

ในกรณีเช่นนั้น อนุสัญญาเป็นอันเลิกมีผลบังคับ :

(ก) ในประเทศศรีลังกา

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้สำหรับปีแห่งการประเมินที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนเมษายนถัดจากเดือนที่มีการแจ้งการบอกเลิก

(ข) ในประเทศไทย

(1) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือส่งในหรือหลังจากวัน

แรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่มีการการแจ้งการบอกเลิก

- (2) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่นๆ สำหรับปีภาษี หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่มีการแจ้งการบอกเลิก

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องได้ลงนามในอนุสัญญานี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงโคลัมโบ เมื่อวันที่ 14 เดือนธันวาคม พุทธศักราช 2531 เป็นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษ ต้นฉบับทั้งหมดนี้ใช้เป็นหลักฐานได้เท่ากัน ในกรณีที่มีการตีความแตกต่างกัน ให้เป็นไปตามตัวบทภาษาอังกฤษ

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ขจร โสภณ
(นางขจร โสภณ)
เอกอัครราชทูต

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรี
ลังกา

ดัมบรีว.एम.พี.วีระสิงเห
(นายดัมบรีว.एम.พี.วีระสิงเห)
อธิบดีกรมภาษีภายใน

พิธีสาร

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมศรีลังกาได้เริ่มบังคับใช้อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ได้ตกลงกัน ณ เวลาที่ลงนามในอนุสัญญานี้ว่า ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวรรค 4 ข้อ 19 "งานรัฐบาล" นั้น คำว่า "รัฐบาล" ให้ถือว่ารวมธนาคารกลางแห่งประเทศศรีลังกาและธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย แต่ให้เพียงเท่าที่ปรากฏว่าผลตอบแทนที่ลูกจ้างของธนาคารแห่งประเทศศรีลังกาได้รับจากธนาคารนั้น ได้รับยกเว้นภาษีศรีลังกา

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ขจร โสภณ
(นางขจร โสภณ)
เอกอัครราชทูต

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรี
ลังกา

ดัมบรีว.एम.พี.วีระสิงเห
(นายดัมบรีว.एम.พี.วีระสิงเห)
อธิบดีกรมภาษีภายใน